

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 312. Quid notandum sit circa varias sententias, quæ concernunt materiam, formam, Ministrum & subjectum Sacramenti Unctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

sed etate seniores in quavis communitate, ob idque proprium extremæ Unctionis ministrum non esse solum Sacerdotem, anathema sit.

2090. Q. 312. Quid notandum sit circa varias sententias, quæ concernunt materiam, formam, ministrum & subjectum Sacramenti Unctionis. R. §. 1. Opinio illorum, qui cum *Suar.* dicunt chrisma esse materiam validam hujus Sacramenti, quamvis sit speculativè probabilis, tamen non est talis practicè, sed subjacet damnationi *Inn. XI. in 1. prop. quia Florent. & communissima apud Avers. l. 2. dicit materiam esse oleum olivarum: & hanc non sequendo Sacramentum exponeretur periculo nullitatis, Carden. in 2. crisi diff. 2. num. 497. Si tamen deesset oleum, liceret uti chrismate, nam in casu necessitatis, quando haberi non potest medium certum, utendum est probabili. Quòd si postea haberi posset oleum, aut si Pastor per errorem inunxisset ægrum chrismate, dicendum est cum *S. Carolo Borrom.* in Instr. Pastor. & aliis cum *Ills. h. n. 1. contra Laym. l. 5. t. 8. c. 2. n. 4. Sacramentum debere repeti sub conditione, quia dubium est, an cum chrismate fuerit validum. Et idem dicit Synodus Coloniensis anni 1662. si Sacerdos per errorem usus esset oleo catechumenorum.**

2091. §. 2. Putarunt aliqui apud *Avers. l. 2. de valore non esse benedictionem olei: & hoc defendi posse dicit etiam Arcud. c. 2. sed post damnationē 1. prop. ab Inn. XI. hoc non est practicè probabile, nam agitur de valore, & cum oppositum sit longè probabilius cum *S. Th. in suppl. q. 29. a. 5. Aversa, Ills. supra & communissima, Sacramentum exponeretur periculo nullitatis: cui tamen non exponetur, secundum Avers.**

Avers. si fiat aliqua benedictio ordinata ad effectum hujus Sacramenti, quamvis non servetur illa, quæ in Pontificali præscribitur.

§. 3. Docent multi benedictionem hujus olei posse committi simplici Sacerdoti, saltem à Papa, nam *Clemens VIII.* die 31. Aug. 1595. in Instruct. quæ est inter illius Constitutiones 34. sic habet: *Non sunt cogendi Presbyteri Græci olea sancta præter chryisma, ab Episcopis latinis Diocæsanis accipere, cum hujusmodi olea ab eis in ipsa oleorum & sacramentorum exhibitione ex veteri ritu conficiantur seu benedicantur, chryisma autem, quod non nisi ab Episcopo, etiam juxta eorum ritum, benedici potest, cogantur accipere.* Unde quamvis *S.Th. 2. 6. Bellarm. c. 7. Dicast. hinc n. 32. Avers. l. 2. & communissima* dicat ex præcepto Christi requiri hinc benedictionem Episcopi, cum tamen certum sit benedici à presbyteris græcis approbante latinâ Ecclesiâ, sententia illa pro Ecclesia græca videtur esse practicè certa, sed pro latina est summum speculativè probabilis, pro quo videri debent dicenda n. 2135.

§. 4. Si oleo benedicto per decursum anni successivè affundatur non benedictum, & quantitas affusa non benedicti, si omnes partes simul spectarentur, esset superatura quantitatem benedicti, sententia dicens perdi per hoc benedictionem defenditur à multis, uti habet *Card. à n. 460.* qui hoc dubium misit ad sacram Congregationem, petens resolvi, an sic fieri possit, quæ 23. Sept. 1682. respondit posse, adeoque nunc partim ex consuetudine plurimarum Ecclesiarum, partim ex hac declaratione, partim etiam ex *Rituale Romano* practicè certum est licitum esse sic procedere, dummo-

do successivè & per particulas sic affundatur, ut pars nunc affusa sit minor parte alterâ, cui affunditur, totum enim hoc ipso fit benedictum, uti de aqua benedicta communiter docetur, & hinc si iterum iterumque aliquid affundatur, semper totum est benedictum.

2094. §. 5. *Suar. & Fill.* putârunt ad valorem non sufficere allini unam guttam olei, uti ad Bap-
tismum non sufficit apponi guttam aquæ, sed rectè contradicunt *Avers. & Dicast.* num. 44. f. 2. nam si digito allinas guttam olei, diceris un-
gere: E contrâ si digito apponas guttam aquæ, non diceris abluere, ad ablutionem enim re-
quiritur fluxus, uti habet communior ex dictis
l. 6. p. 1. n. 258.

2095. §. 6. Per formâ hujus Sacramenti necessariò significari debent, 1. actio ungenti, uti *Avers.* f. 3. cum communi tenet. 2. Modus deprecationis, uti probabilius tenent *S. Th.* in suppl. q. 29. a. 1. *S. Bonav. Sor. Suar. Valent. Côn. Bonac. Averf.* & alii cum *Dicast.* hîc d. 1. dub. 4. quia *S. Jacobus* num. 2087. relatus dicit, inducat presbyteros & oros super eum ungentes &c. & oratio fidei &c. oppositum tamen tenent *Alb. M. Rich. Palud. Esna. Becan.* putantes sufficere, si in indicativo dice-
retur, ungo te in Indulgentiam delictorum, quæ ad-
misisti per visum &c. 3. Deprecatio pro remis-
sione peccati, & quidem commissi per sensum, quamvis enim *Boso De Pcen.* d. 7. f. 3. num. 3. putet non esse opus exprimere peccatum, sive
Tò quidquid deliquisti, patet illius sententiæ praxin esse illicitam. Formas saltem secundum verba alias apud græcos & alios latinos usita-
tas, refert *Arcud.* c. 5.

2096. §. 7. Si dicatur, ungo te, ut Deus tibi indulgeat

quidquid deliquisti per visum &c. *Nugn. & Bonac.*
dicunt ob stare valori, sed negant *Suar. Laym.*
Dian. Avers. l. 3. Dicast. n. 65. videtur enim ma-
nere sensus de precativus: praxis tamen est illi-
cita, secundum sæpe dicta.

§. 8. Quandonam mutatio materiæ sit sub- 2097.
stantialis vel tantum accidentalis, colligitur ex
dictis l. 6. p. 1. à n. 18. ubi n. 26. dixi usurpationem
antiqui olei pro novo non esse substantia-
lem. Quandonam mutatio formæ hinc sit sub-
stantialis vel tantum accidentalis, dixi ibidem à
n. 29. ubi n. 33. addidi, si plures ungant singulos
sensus, Sacramentum valere. Ibidem n. 42. dixi
fore mutationem accidentalem sed notabi-
lem, ideoque peccaturum mortaliter, qui hinc
usurparet oleum antiquum pro novo; qui o-
mitteret nomen sensus illius qui inungitur, aut
verba illa, & suam piissimam misericordiam, maxi-
mè cum *Nugn. Bellarm. c. 7.* & alii dicant hæc
verba esse de essentia. Rectè autem docet *Avers.*
l. 3. quamvis *Rit. Rom.* velit dici, per hanc sanctam
Unctionem, tamen tò, sanctam, non esse de essen-
tia, licet videatur dubitare, *Suar. Florent.* enim &
Trid. non addunt. Si ungens dixerit, Indulgeat
tibi Deus, quidquid deliquisti, pro, deliquisti,
rectè dicit *Gob. n. 811.* debere iterari.

§. 9. Non tantum materia & forma, sed eti- 2098.
am partiales materiæ hujus Sacramenti mora-
liter conjungi debent: hinc si una Unctio qua-
drante horæ distaret ab altera, putant *Nugn. &*
Avers. l. 5. Sacramentum fore nullum. Quod si
Sacerdos post aliquas Unctiones deficeret,
putant multi alium Sacerdotem debere tan-
tum addere reliquas Unctiones, sed *Merat.* pu-
tat non esse certum valorem Sacramenti sic per

partes successive à pluribus ministrati, ideoque
 Unctiones omnes sub conditione ab initio re-
 petendas, quod etiam admittit *Avers.* f. 10.

2099. §. 10. Quamvis *Waldensis* putaverit hoc Sa-
 cramentum in necessitate posse ministrari ab
 inferiore Clerico, aut etiam à laico, tamen om-
 nes alii, inquit *Avers.* f. 10. pro certo docent
 neminem nisi Sacerdotem, nequidem ex dis-
 pensatione Papæ, posse ministrare, quod pro-
 bat saltem praxis Ecclesiæ, quæ nunquam dis-
 pensat, ut ab alio fiat.

2100. §. 11. Cum *S. Jacobus* dicat, inducat presbyteros
 Ecclesiæ, & orant super eum ungentes, Græci ad
 hoc Sacramentum ministrandum adhibent
 septem presbyteros, aut saltem tres: sed rectè do-
 cent *S. Th.* aliique PP. cum *Arcud.* c. 3. & *Avers.*
 f. 10. practicè certum esse, quod sufficiat unus.
 Et quamvis adessent plures, rectè ostendit *Arcud.*
 c. 6. esse ab usum apud Græcos, quod singuli
 ungant eandem partem, repetitâ toties formâ.

2101. §. 12. Plures Græci putant etiam non ægros
 esse capaces hujus Sacramenti, propter imma-
 turam mortem, quæ sæpe contingit: sed con-
 tradicunt latini omnes cum *S. Th.* in suppl. q.
 32. a. 1. hinc *Arcud.* c. 4. dicit usum Græcorum
 esse merum abusum. Exemplum autem *S. Hed-
 vvigis* ante morbum petentis Unctionem, ut
 refert *Rayn.* in *Heter.* Tom. 16. f. 1. pu. 12. nu. 2.
 fuit extraordinarium ex instinctu divino. Fate-
 tur tamen *Arcud.* sæpius etiam à viris sanctis
 frontem energumænarum vel etiam locum af-
 fectum hominis nõ ægri esse isto oleo unctum,
 sed non per modum Sacramenti, hinc addi
 non debet forma Sacramenti, nec ceremoniæ
 consuetæ.

§. 13. Si sciretur, quod æger nunquam 2102.
 actualiter peccasset, *Nugn. Syl. 7. Sanch. Arr.* pu-
 tant non fore capacem hujus Sacramenti, &
 consentit *Aversa* f. 8. si nequidem ante Bapti-
 smum actualiter peccaverat: sed contradicunt
Suar. Henriq. Cón. Fill. Villal. Regin. Bonac. Dian.
Dicast. Compt. Rayn. n. 9. quia fines hujus Sacra-
 menti sunt alii, præter sublationem peccati vel
 reliquiarum ejus, uti constat ex dictis n. 2088.
 & dicendis nu. 2111. & 2119. Et ideo plures
 secundum dicta l. 6. p. 1. n. 181. putarunt B Vir-
 ginem etiam suscepisse hoc Sacramentum, sed
 hi supponere debent eam ex infirmitate aliqua
 decessisse, hinc meritò eum aliis contradicit
Ills. n. 13.

§. 14. Certum est ex *Trid. c. 3. contra Goffri.* 2103.
 dum apud *Rayn. nu. 13.* hoc Sacramentum esse
 iterabile: Ut autem redeunte periculo in eo-
 dem morbo iterum inungi possit infirmus, *A.*
genda Coloniensis dicit infirmitatis statum per
 moram diuturnam ita interrumpi debere, ut
 iudicio communi videantur esse morbi distin-
 cti: sed *Synodus Coloniensis c. 3. §. 7.* rectè dicit, si
 melius habere coeperit, & Medicorum iudicio extra
 probabile seu propinquum mortis periculum fuerit
 constitutus, posse utiliter iterari: Hinc *S. Th. Kellis.*
Dian. Busenb. & alii cum Rayn. n. 15. dicunt, si in
 eadem infirmitate diu durante, v. g. in hydro-
 pisi, phthisi, notabiliter varietur morbi status,
 ita ut æger evadat è periculo proximo mortis,
 licet non è morbo, & relabatur in tale pericu-
 lum, posse Sacramentum reiterari: Iteratum
 autem in eodem morbo & periculo est irri-
 tum, *Aversa* f. 5.

§. 15. Latini unguunt quinque sensus, uti 2104.
 dictum

Rrrr 5

dictum

dictum est num 2087. Græci autem frontem, mentum, ambas genas, pectus, manus, ex utraque parte & pedes. Arcud. c. 7. Et quamvis multi apud Avers. f. 4. putent de valore non esse, ut ungetur ullus sensus, sed satis esse ungi aliam corporis partem: item quamvis aliqui apud Dicast. hic n. 68. putent opus non esse explicite & directe significari ullum sensum in particulari, tamen utrumque oppositum est longe probabilius, hinc sententiæ illæ non sunt practice probabiles.

2105. §. 16. S. Th. in suppl. q. 30. a. 1. ad 3. Avers. f. 4. & 5. Dicast. n. 49. & alii dicunt singulas sensuum unctiones esse de essentia hujus Sacramenti, ideoque Sacramentum non existere nec causare ante positam ultimam: Oppositum valde probabiliter tenent Suar. Henriq. Cón. Lay. Arcud. Serar. aliique multi cum Dian. p. 3. t. 4. R. 168. & Ills. nu. 4. quamvis enim singulorum sensuum unctiones non sint integrum & completum Sacramentum, attamen sunt quasi incompletum, simili modo, quo singulæ species panis & vini in Eucharistia sunt incompleta Sacramenta, item sicuti singuli Ordines sunt Sacramentum inadæquatum Ordinis, ideoque illa singula seorsim causant speciales gratias sibi correspondentes Sed non obstante quacunque probabilitate hujus sententiæ praxis illius non est tuta, quia cum non sit certa, Sacramentum exponeretur periculo nullitatis, Carden. n. 497.

2106. Q. 313. Quid præterea sit notandum circa Sacramentum Unctionis. Bz. seqq. §. 1. Dixi l. 6. p. 1. n. 202. Unctionem cum obice gratiæ susceptam reviviscere, si intra tempus ejusdem morbi removeatur obex: possuntque plura de hoc videri